

Ludy Austrii!

Sejm powołany Waszem zaufaniem do ukonstytuowania naszej wolności jako dzieła pokoju niespodzianie nawalą wypadków wtrącony został w odmęt walki czasu.

W tej walce trzymał się sejm przede wszystkim wiernie zasady pokoju stosownie swemu powołaniu — dlatego aż do tej chwili wytrzymał wszystkie swoje siły, aby nie wybuchnął morderczy bój, aby z zamętą stosunków dzisiejszych znalazł i wskazał drogę pojednania i pokoju. Te usiłowania sejmu nie przyniosły dotychczas upragnionego skutku. Poskromił wprawdzie szlachetny lud wiedeński swoje rozjątrzenie i zapal do boju, i unikał napadu na wojsko istotnie po nieprzyjacielsku sobie postępujące; — uznał wprawdzie Najjaśniejszy Pan wszystkie kroki, które sejm do zapobieżenia grożącemu nieładowi przedsiębrał — z zupełnym zadowoleniem; lecz mimo to cięży jeszcze bezustannie wojenna burza nad Wiedniem — środek takiego położenia może wybuchnąć krwawy boj, a po nim nastąpi zupełne rozwiązanie się porządku prawnego. Wkroczenie kroackiego wojska, które na konstytucyjnej austriackiej ziemi rzeczywiście jest obecem groziło wprost niebezpieczeństwem Wiedniowi bezowocnie starał się sejm popierany przez odpowiedzialne ministerstwo wszelkimi siłami, aby to wojsko od stolicy odeszło; gdy tymczasem widzimy, iż kroackie pulki są tylko przednią strażą coraz powiększających się mas wojskowych, które Wiedeń ze wszech stron szczelnie otoczyły. Ich czaty docierają aż do ulic wiosek do Wiednia należących — aż do linii miasta. Te wojska rozbijają gwardię narodową w okolicy Wiednia, gwardię, która się na cesarskie słowo prawnie uorganizowała. Te wojska przytrzymują ludzi spokojnie podróżujących, rozpieczętują i zatrzymują listy, i odcinają przywóz żywności do miasta. Kule działowe wpadały już w ulice przedmieść, aco większa więziono posłów sejmowych, i obchodzono się z nimi niegodziwie. Jednym słowem codzień uczuwa Wiedeń coraz więcej przykre swoje położenie, iż jest wstanie oblężenia. Nadaremnie protestował sejm przeciw temu całą swą powagą, a środek takich okoliczności musiał uznać jako niezbędną konieczność, iż się lud wiedeński na przypadek napadu uzbraja. Wiedeń jest stolicą państwa, co powaga tylu wieków uświęciła; tą stolicą inne miasto być nie może. Wiedeń jest ogniskiem interesów wszystkich ludów Austrii — a każde nieszczęście, które Wiedeń uderza, uczuwają także boleśnie najodleglejsze kończyny państwa. W Wiedniu jedynie jest możebnym istnienie sejmu, który ma zbudować równe uprawnienie tylu rozmaitych ludów. Wiedeń jest kolebką, i twierdzą naszej wolności. Ludy Austrii! wy wszystkie macie w ludności wiedeńskiej swoich zastępców! wam wszystkim był Wiedeń gościnną stolicą Kto tedy jest za sprawą ojczyzny, za sprawą tronu konstytucyjnego, za wolnością ludu — ten jest koniecznie za sprawą Wiednia.

Dlatego uznaje sejm za swój święty obowiązek, działać naprzeciw reakcji z jednej, naprzeciw anarchii z drugiej strony. Nie dajmy sobie reakcji wydrzeć nawet najmniejszej czastki naszej wolności, i nie dozwolmy, aby anarchia cały ten skarb zniszczyła. Tego pragnie sejm, tego pragnie on dla wszystkich ludów, i dla wszystkich stanów ludowych, tak dla wolnego mieszczanina jakoteż dla męznego żołnierza waleczącego za ojczyznę. — Lecz aby te życzenia urzeczywistnić, musi być Wiedeń ocalonym — musi stać w pełni swej siły, w pełni Wolności!!!

Ludu Austrii! ufajcie tym, którzyście obrali na obrońców waszych praw i praw waszych dzieci! Ufajcie tym, którzy was od pańszczyzny, dziesięciny i wszystkich tym podobnych gnębiących ciężarów oswobodzili, i którzy właśnie w tej chwili te prawa tworzą, co mają być silną podstawą i zapewnieniem waszej całkowitej wolności! Wzmocnijcie nas tedy całą waszą moralną potęgą w sprawie uciśnionego Wiednia — wesprzyjcie nasze jawne słowo wszechmocnym waszym głosem — zaknijcie razem z nami cesarza, ażeby utworzeniem nowego ludowego ministerstwa, odsunięciem wojsk z niższej Austrii, i przez to aby wojsko złożyło przysięgę na wolne prawa ludowe — aby tem obdarzył Wiedeń i całe państwo pokojem — aby pod zastoną pokoju kwitło nowe szczęście naszej Ojczyzny!!!

Wiedeń dnia 20. Października 1848.

Franciszek Smolka,
prezydujący.

Karol Wiser,
Secretarz.

Gleisbach,
Secretarz.

Łady Austrii!

Wiedeń dnia 20. Października 1848.
 Jem — aby pod zastawą pokoju kwitła nowa exekucja naszej Ojczyzny!!!

szło być przysięgą na wolne prawa ludowe — aby tam obdarzył Wiedeń i całe państwo boko-
 nowego ludowego ministerstwa, odwołaniem wojsk z Austrii i pręcx to aby wojsko
 słowo wzachłomocnym naszym głosem — zakłajając razem z nami cesarza, ażeby utworzeniem
 tedy cała nasza moralna polityka w sprawie nieśmiętego Wiednia — wprężyła nasze jawno
 co ma być silna podstawa i zapewnieniem naszej całkowitej wolności. Wzmocnijcie nas
 dołaych gęstych cieżarów oswobodzili, i którzy wstanie w tej chwili to prawa tworzę,
 naszych dzieci! Ujście tym, którzy was od panokęsany, dziesięciny i wspaniałych tym po-
 wazych dzieci! Ujście tym, którzy was od panokęsany, dziesięciny i wspaniałych tym po-
 Łady Austrii! Ujście tym, którzy was od panokęsany, dziesięciny i wspaniałych tym po-
 Wiedeń dnia 20. Października 1848.

Wiedeń dnia 20. Października 1848.
 Jem — aby pod zastawą pokoju kwitła nowa exekucja naszej Ojczyzny!!!

szło być przysięgą na wolne prawa ludowe — aby tam obdarzył Wiedeń i całe państwo boko-
 nowego ludowego ministerstwa, odwołaniem wojsk z Austrii i pręcx to aby wojsko
 słowo wzachłomocnym naszym głosem — zakłajając razem z nami cesarza, ażeby utworzeniem
 tedy cała nasza moralna polityka w sprawie nieśmiętego Wiednia — wprężyła nasze jawno
 dołaych gęstych cieżarów oswobodzili, i którzy wstanie w tej chwili to prawa tworzę,
 naszych dzieci! Ujście tym, którzy was od panokęsany, dziesięciny i wspaniałych tym po-
 wazych dzieci! Ujście tym, którzy was od panokęsany, dziesięciny i wspaniałych tym po-
 Łady Austrii! Ujście tym, którzy was od panokęsany, dziesięciny i wspaniałych tym po-

Franciszek Smolka
 prezydent.

Karel Wiener
 Sekretarz.

Giesbach
 Sekretarz.